«یکی از گناهان کبیره این است که شخصی به پدر و مادرش دشنام دهد». گفته شد: ای رسول خدا، آیا کسی به پدر و مادرش دشنام می دهد؟ فرمود: «بله؛ به پدر کسی دشنام می دهد و او نیز در مقابل به پدرش دشنام می دهد، به مادر کسی دشنام می دهد و او در مقابل به مادرش دشنام می دهد».

از عبدالله بن عمرو بن عاص رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مِنَ الْكبائِرِ شَتْمُ الرَّجلِ والِدَيْه»: «یکی از گناهان کبیره این است که شخصی به پدر و مادرش دشنام دهد». گفته شد: ای رسول خدا، آیا کسی به پدر و مادرش دشنام می دهد؟ فرمود: «نَعم، يَسُبُّ أَبا الرَّجُلِ، فيسُبُّ أَباه، ويسُبُّ أُمَّه، فَيسُبُّ أُمَّهُ»: «بله؛ به پدر کسی دشنام می دهد و او نیز در مقابل به پدرش دشنام می دهد؛ به مادر کسی دشنام می دهد و او در مقابل به مادرش دشنام می دهد».

[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور دلیلی بر بزرگی حق پدر و مادر می باشد و اینکه سبب اذیت و آزار و دشنام آنها شدن، از گناهان کبیره است؛ اگر سبب اذیت و آزار و دشنام و نفرین آنها شدن، چنین باشد طبعا لعنت کردن آنها به صورت مستقیم زشت تر و بدتر خواهد بود. بعد از اینکه رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که دشنام دادن به پدر و مادر از گناهان کبیره است، حاضران تعجب می کنند، چون بسیار بعید می دانند و در ذهن آنها نمی گنجد که کسی پدر و مادرش را مستقیما دشنام دهد؛ لذا رسول الله صلی الله علیه وسلم به ایشان خبر می دهد که این مساله با سبب شدن فرزندان برای دشنام دادن به پدر و مادر رخ می دهد؛ چنانکه کسی پدر و مادر دیگری را دشنام می دهد و او در پاسخ پدر و مادرش را دشنام می دهد. و به این ترتیب به طور غیر مستقیم پدر و مادر خود را دشنام می دهد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5373